

den nugældende Søværnslov af 28de Mai 1880. Med Hensyn til Forslaget til § 11 er jeg enig med den ærede Finantsminister i, at det var ønskeligt, om Loven kunde træde i Kraft saa snart som muligt. Hvorvidt Udvalgets Flertal deler denne Anskuelse, veed jeg ikke saa nøie, men jeg for mit personlige Vedkommende kan ikke se rettere, end at det er det Heldigste, skjøndt der jo kan indtræde Omstændigheder, som muligvis kunne vanskeliggjøre Lovens Krafttræden. Jeg for mit Vedkommende vil anbefale at stemme for dette Ændringsforslag af Finantsministeren. — Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 8, som gaar ud paa, at forandre Ordet „Centralbestyrelsen“ til: „Finantsministeren“. Det er nemlig forekommet mig at være mere konstitutionelt rigtigt, at det var Finantsministeren, som fastsatte Leieindtægten af de Boliger, som visse Embedsmænd under Loldbetaten have, idet Rigsdagen staar heldigere lige overfor den ansvarlige Minister, hvis den til enkelte Lieder skulde misbillige den Maade, hvorpaa vedkommende Boliger blive leiede ud, ligesom det ogsaa forekommer mig at være heldigere for Ministeren, idet det synes noget underligt at fastslaa, at det skal være Centralbestyrelsen, der skal være den bestemende Autoritet med Hensyn til, hvilkens Leie der skal gives af disse Boliger. Naturligvis vil Centralbestyrelsen dog altid være at høre om disse Forhold; thi det er ikke at forlange, at Finantsministeren skal være inde i alle disse Enteltheder der angaa Loldbetaten. Jeg skal altsaa ogsaa tillade mig at anbefale dette Forslag. Om de øvrige Forslag skal jeg sige mig meget kort. Lige overfor Forslaget af et Mindretal til § 2 skal jeg kun udtale, at jeg haaber, at Thinget ikke vil forandre sin Anskuelse fra 2den Behandling, da der jo ikke er hængaaet lang Tid, siden den fandt Sted. Det er Thinget bekiendt, at ved 2den Behandling forfattedes et Forslag af lignende Indhold med 44 St. mod 22, og jeg kan ikke tro, at man har forandret Anskuelse siden den Tid. Det følger af min Udtalelse om, at jeg ønsker, at Loven skal træde i Kraft saa hurtigt som muligt, at jeg ogsaa er en Modstander af Mindretallets Forslag til § 11. De Forslag, jeg anbefaler, ere altsaa den ærede Finantsministers Forslag til §§ 4, 6 og 11 og det, der er stillet af mig, til § 8.

Finantsministeren (Estrup): Jeg ønskede kun strax at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har Noget at indvende mod Vedtagelsen af Ændringsforslaget til § 8. Det er jo ganske vist i og for sig ikke store Emner, som det dreier sig om, men naar det ærede Thing finder, at disse Spørgsmaal rettere finde deres Afgjørelse af

Finantsministeren end af Centralbestyrelsen, da skal jeg ikke indvende Noget derimod.

Tauber: Jeg antager, at den ærede Ordfører (Thorup) er i samme uheldige Stilling som den høitærede Finantsminister, at han maa forlade Mødet. Det tillader jeg mig at slutte deraf, at han, efter at den ærede Finantsminister med god Grund har udtalt sig om de af mig tillige med et andet æret Medlem stillede Ændringsforslag, ogsaa har omtalt disse, inden jeg har faaet Leilighed til at udtale mig om dem. Dersom den ærede Ordfører er i denne uheldige Stilling, beklager jeg meget, at vi da ikke kunne fortsætte Forhandlingerne med hinanden; og jeg maa, som sagt, antage, at han er i denne Stilling, thi det er den eneste Forudsætning, hvorunder jeg kan antage, at han vilde have handlet, som han har gjort. Det Forslag, som jeg tilligemed det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) har stillet til § 2, gaar, som den ærede Ordfører bemærkede, ud paa at opfordre Thinget til at blive staaende ved 4 Alderstillaag istedetfor 5 for 4de Lønningsklasse. Af alle de Ændringsforslag, som Mindretallet stillede ved 2den Behandling, er dette det eneste, som vi have gjenoptaget, og vi have ment, at der var særlig Grund dertil, dels fordi det allerede var stillet ved 2den Behandling af et Medlem af Flertallet, dels fordi Forhandlingerne derom paa en Maade bleve trængte tilbage ved 2den Behandling derved, at Forhandlingerne ved 2den Behandling kom til at dreie sig væsentlig om, hvorvidt Alderstillaagene skulle beregnes efter Tjenestaar eller Klassevis. Derved blev dette Spørgsmaal skudt noget tilside som et mere underordnet Spørgsmaal, og det var jo egentlig kun subsidiært, at jeg og de øvrige Medlemmer af Mindretallet kunde slutte os til det. Naar vi nu have gjenoptaget det, er det altsaa paa ingen Maade stet, fordi vi anerkjender Rigtigheden af den Beslutning, der er tagen ved 2den Behandling om den almindelige Beregning af Alderstillaagene, men det er begrundet i, at vi have anset det for unyttigt at gjenoptage Forhandlingerne derom. Vi stille os altsaa efter den afgjørende Afstemning, som der fandt Sted ved 2den Behandling, paa det Standpunkt, som Thinget da indtog. Men betragter man Sagen fra dette Standpunkt, tror jeg, at paa dette enkelte Punkt er det ærede Flertal gaaet videre, end det isølge den nye Grundsatning, som det nu har faaet Thinget til at indføre i Lønningsloven for Loldbetaten og rimeligvis ogsaa vil faae indført i en Mængde andre Lønningslove, egentlig kan forsvare. Der er efter vor Opfattelse for 4de Lønningsklassens Vedkommende foreslaaet en meget betydelig Forøgelse udover, hvad Ministeren havde foreslaaet, og denne falder navnlig paa Alderstillaagene. Nu